

Острів у неевклідовому просторі

Марко Східняк

Марко Східняк

ОСТРІВ У НЕЕВКЛІДОВОМУ ПРОСТОРІ

Оповідання-антиутопія

Планету Земля охопила чергова пандемія. Їх країна знов, вже звично для 21 століття, розгородилась на окремі особи в масках чи новітніх респіраторах, які діяли по три роки, а для їх очистки достатньо було просто поляскати ними об щось тверде. З часів, коли Ковід-19 перевалював пів планети, людство так і не мало старовинного, безжурного відчуття достатньої біологічної безпеки у вуличній єдності. Але нам – у Простір.

Чоловік і жінка стояли на узбережжі, озираючи довкілля спантеличеними поглядами. Замість них і більш об'єктивно трохи охарактеризуємо місцевість. Острів абсолютно відповідав середньоевропейському уявленню про рай. На ньому було багато співочих птахів, дивоптахів, турпіали, канарки, синички, соловейки. Не було мошкар та мух. Птахи споживали нелітаючу дрібноту. Не було рептилій. Хіба прудкі ящірки коричневі, інколи – смарагдові, виглядали з-за каміння у трохи скальній місцевості. Якщо б наступити їм на хвіст (не дуже пристойний рух, як для вирію) , то він, звиваючись, залишився би під берцем, а куца, безхвоста ящірка за півхвилини уже б дивилася на ворога з вершини найближчого стрімчака.

Якби потрапити на острів у нетривалий сезон холодних дощів (він таки був, бо це ж не уявне місце, а частина суходолу, оточена з усіх сторін водою), то і на оболонях і вище за рельєфом все ж строгим біло-синьо-фіолетовим квітлі пейзажі. Острів у зелені лісів і лук все таки не був легендарним вирієм, бо створіння на ньому не насичувались святим духом, а, тривіально, поїдали траву або слабших за себе. У траві можна було помітити їжаків у присмерку, зайців чи кролів спозаранку. Вершиною споживчої піраміди були руді, аж палаючі, нечисельні лисиці, не жорсткі умови виживання яких виливались у чепурність кожної шерстинки їх пишних пушників.

У фауні і флорі острова була рясність, але не було закидуючої спостерігача надмірності, ведучої до пересичення зору і отупілої зневаги до надмірного. На жаль, і не було ніяких казково-невідомих злаків чи тварин.

Але все на острові підказувало, що життя двох людей, що спантеличено роздивлялися, знаходячись між берегом і пасмом недалеких скал не буде такою вже жорсткою боротьбою за існування.

Перед ними, скоріше у повітрі, хоча, формально на валуні, була постать жінки. Крізь її серпанкові накидки мріяли суттєві, але без надмірності, ознаки належності до земної жіночої статі. Вона скоріш усього була феєю, язичною богинею острова.

По спокійному сяйву темно-синіх очей, владному поруху вій, загальної впевненості статури вона абсолютно підходила до образу святої покровительки місцевості. Але відсутність достатньо серйозного затемнення досить прозорого одягу у трьох-чотирьох його точках рішуче відкидало цю ідею. Той широкобородий, високий старий з пронизливим поглядом, якого, як відомо, ми маємо Богом від одного з середземноморських племен бронзового віку, весь обернений у суть речей, навряд чи схвалив би проступаючи абрис поверхонь цієї постаті. Тому хай буде це поганська істота.

Глянувши на людей, язична богиня острова безнадійно поморщилась. "Ці рівноправні медузи здатні існувати тільки у високотехнологічному узварі відтворення, де мільйони спеціалізацій і заняття окремого індивіда звичайно має дуже примхливу форму. А тут потрібні більш архаїчні, першопочаткові архетипи."

-Можете зняти маски, — буденно сказала вона. — На острові крім вас немає людей. Ніяке епідемічне зараження через повітря вам не загрожує, — трохи педалюючи сказане, продовжила вона у відповідь на невербальну, але чітку відмову облич неофітів. — Всі овочі, ягоди та фрукти на острові їстівні, якщо дозріли, звичайно — добавила.

Запала ніякова мовчанка. Нарешті дівчина, скоріш налякана дивною вимогою, ніж потішена, спитала: "Знімати... Це обов'язково?"

— Ні... Знов обрив комунікацій.

— Як звідси вибратися. - нарешті озвався чоловік. Його слова дівчина підтвердила порухом голови.

Ті, хто питає у першу чергу не про місцевість, куди потрапив, а про те, як звідси вибратись - безнадійні як поселенці. Глянувши прощальним поглядом на ще одних кандидатів, мавка пояснила, що острів зачарований і вернутися з нього можливо тільки при виконанні певного завдання.

Вона обрала їм вельми непристойне завдання. Щоб добряче труснуть устої і мотиви людей надлишково цивілізованого суспільства, може й викликати варварські інстинкти. Зникла миттєво, без усяких ефектів.

Випробування - це час на первісній землі. Може чоловік і жінка під дією природних обставин посунуться до більш архаїчних, старих зразків людської поведінки.

Озадачені прибульці ошаленіло переглянулись, не зменшуючи подвійну соціальну відстань між собою. "Може приверзлося? Але зеленкуваті нулі, що раптом замерехтіли у них на лівих долонях, нагадували, що час пішов.

У фільмах жахів, які вони дивилися по життю майже безперервно, практично кожна мара спочатку виступала як принадна дівчина. То вони, хоча і не мали найменшого приводу, всеохоплююче не довіряли феї майже на генетичному рівні спадкових глядачів фільмів, де любов и краса, доброта є тільки фльором дійсної злоби, мороку, нелюдських вчинків. Де врівноважений всесвіт відкидався, як сусальний, надто тривіальний і недостовірний. Тому завдання, може й на межі, але вписувалося в їх чудернацький внутрішній світ.

На щастя у обох були смартфони, заряджені на пару місяців безперервної роботи.

То вони, між виконанням завдання, кожний окремо, грали у свої улюблені ігри, слухали пісні, саундтреки і все, що було закачане у об'ємну пам'ять електроніки, то безкінечно фотографували себе на фоні буяючої екзотики, тримаючись подалі один від одної.

Достатньо того, що виконання завдання потребувало тісної взаємодії.

На третій день їм вже не йшло у горло найспіліше і найсмачніше авокадо, жовтобока груша і т.п. Вони ждали чогось м'ясного. У їх світі м'ясне з тварин робили спеціальні люди. Було і штучне.

Він почав дивитись на зайців, як на об'єкт споживання. Вухаті, які ніколи не бачили людей, віднесли їх до великих травоядних і не знаходили потрібним витратити на них енергію. Вони навіть не прибирались з дороги і він неодноразово спотикався об ці сіренькі клуночки. Ну схоплю, а потім? Вбити каменем? Побачить та, мимовільна партнерка. Чи не приплюсують йому ще й жорстоке поводження з тваринами? Чи не кинеється вона захищати того зайчиська? З капітально подряпаною фізією не сховаєшся потім, вдома, за респіратором.

Вона мріяла, як хапає за довгу шию гусака, який якраз з шипом біжить за нею, закриває свої очі і навпомацки скручує йому голову. Потім, не дивлячись на те, що в руках, кидається до гострого гребінця гранітної брили і відпилює гусакові голову. Навіть уявна картина забою птиці привела її до блювотного позову. Подавивши його, дівчина зрозуміла, що нічого не вийде і треба терпіти цю дієту ваганів.

Звернемось тепер до теорії. І планету, тотожну Землі, і появу мавки чи людей на ній можна пояснити звичайними фізичними законами. Але не треба намагатись розтовкмачити. Названі явища для сучасників як для вчених Відродження камені з неба чи літальні апарати важче повітря. Бо зараз, як і повіки-віків є надто великий розрив у розумінні і дійсному стані світобудови. Теперішня наукова парадигма Всесвіту не допускає можливості того, що названо. Тому я не взявся б тикати під ніс академікам реаліями Острова. Вчені, маючи факти, але не санкціонуючи перспективу наукового їх обґрунтування, можуть податися у містики замість того, щоб робити назрілий, інший та черговий крок у розумінні довкілля. Тому, згадавши про те, що Господь витончений, але не зловмисний, поведемо розповідь далі.

Він весь час думав про те, як після повернення ця циндра помчиться у дізнавально-каральну систему і як до нього будуть приміряти можливість "гіпнозу бідної жіночки для досягнення його звірячо-чоловічих забаганків" та несанкціонованого використання "нового наркотика, який передається повітрям і від якого не спасають респіратори" і т.п.

Радів, що не має ні шрамів, ні помітних родимок, говорити намагався тільки літературним, полтавсько-черкаським діалектом. Була крихітна надія – не знайдуть.

На четвертий день через силу поснідали якимись невідомими ягодами, знаючі, що всі їстівні та нарешті виконали все завдання тутешньої Баби Яги.

Оглядаючись, щоб у гушавині чоловік не застав її без респіратора і за інтенсивною мийкою, вона добилась достатньої чистоти тіла.

З значним полегшенням він здаля побачив, що вона пішла до джерельця і довго не

показувалася з-за кущів, явно ґрунтовно омиваючись перед появою вдома. Тоді і собі обмився, натираючись піском, без мила. А потім облився гарненько прохолодою водою.

Потім сиділи серед того ж каміння, позаочі, далеко один від одної, бо повірили, що острів безпечний і розмовляли через ганджети. Приємна звичність цього привела до того, що обидва задрімали в чеканні переносу. Зліва від валуну дівчини і справа від валуну чоловіка була видна гора, з якої можна було побачити шестірку інших островів у всі боки від Острова.

Планета мала стільки ж континентів, як і Земля. Навіть, в найзагальнішому виді, повторювались їх контури і розташування. Але від північного полюса всі континенти були на десяток градусів відсунуті у теплі широти. Тобто Крижаний океан Півночі мав більш пристойний розмір. Найсуттєвіше було те, що континент Антарктида знаходився у Тихому океані і мав центр десь на північний схід земного Піткерна, а Крижаний океан Півдня був не тільки антиподом, але й близнюком Північному. На завершення скажімо, що обриси Австралії, Африки і Південної Америки цього Світу були більш звивисті, вистачало вузьких і довгих фіордів та нешироких півостровів, які далеко вдавались у Світовий океан. Куди більше біля них було островів. Планета була трохи більше Землі, але гравітація була дещо менше, бо трішечки легшим було її ядро. Джунглі, широколисті ліси та тайга накачали в повітря кисню, тому нормальна людина Землі тут відчувала б весь час легке сп'яніння. В результаті планетарну конфігурацію можна було зрозуміти як значно підправлений аналог Землі.

Між іншим, Острів був частиною архіпелагу, на кшталт Грецькому.

ДНК у тварин співпадало з земними аналогами. Якби звичайна земна киця прийняла женихання якогось мурзика з цієї Планети, то мала б виводок звичайних кошенят.

Тремтяча мить і вони вдома.

Він негайно стер себе і всі красоти Острова з смартфона. Не треба було, щоб між ними знайшли такий незаперечний доказ їх, з випадковою супутницею, однаковості. Хто і коли змодельював картинку в її смартфоні, його не обходить. Її безкінечні селфі навіть на задньому плані не мала його фігури. Це він контролював по своїм міркуванням, а вона по своїм. Далі. Вона дійсно була поглинена тим, як швидше вирватися з Острова.

А він? Скрупульозне виконання завдання цієї ефірної дурепи швидко вернуло їх додому, а чи не обійдеться це йому занадто дорого. Може ж пронесе, — тоскно зміркував він. Ще подумав: "Цікаво, які у неї губи. За маскою так і не підгледів" та кинувся реставрувати себе в інформаційному просторі. Виникнувши у мережі, він отримав зливу викликів.

Вона випила одразу дві таблетки – дозволений максимум. Впала на канапу. Їжа потім. Розуміла, що вела себе абсолютно недостойне. Треба було подумати, як це сталося, чи необхідно щось робити і хто винен.

М. Херсон.

© Марко Східняк. Автор. 2020.